

15 Help arme volksgenoten, scheld kwijt in het sabbatsjaar en heilig het eerstgeborene

Deuteronomium 15

Het chiasme is als volgt:

A (v1-3) Alle schulden onder volksgenoten moeten kwijtgescholden worden in het sabbatsjaar.

B (v4-5) JHWH zal Israël overvloedig zegenen als ze Zijn Stem tenminste gehoorzamen.

C (v6) Israël zal dan ook een leider en heerser zijn over de andere naties en uitlener.

D (v7-11) Israël moet zonder rente uitlenen aan arme volksgenoten.

Centrale as (v12) Een Hebreeuwse slaaf moet vrij gelaten worden in het sabbatsjaar.

D (v13-15) Israël moet een vrij gelaten slaaf rijk zegenen, bedenkend dat ze zélf slaven waren.

C (v16-17) Een vrijgelaten slaaf kan zelf beslissen of hij tóch een slaaf wil blijven bij zijn meester.

B (v18) Het vrijlaten van een slaaf na 6 jaar zal de gezegende eigenaar nóg meer zegen brengen.

A (v19-23) Offer en eet alleen onberispelijke eerstgeboren offerdieren en wel op de juiste plaats.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieronder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Onberispelijke eerstgeboren mannelijke dieren van het vee behoren JHWH toe. Ze mogen door Israël gegeten worden op de gezette tijden in Jeruzalem. Zijn goedheid moet afgespiegeld worden in Israël door het gebruik om onderlinge schulden elkaar kwijt te schelden in het 7de jaar. Dit geldt niét voor schulden die uitstaan bij buitenlanders.

Niveau B: JHWH is de slaveneigenaar van Israël zélf die goed omgaat met zijn bezit. Deze zegen van JHWH moet afgespiegeld worden door een slaveneigenaar binnen Israël ten opzichte van zijn slaaf in het sabbatsjaar.

Niveau C: De bestemming van Israël is om vrij- en superieur te zijn over alle volken van de aarde, voor altijd. Haar vrijheid komt echter pas ten volle tot zijn doel bij vrijwillige overgave tot het dienen van JHWH

Niveau D: Israël wordt geacht de goedheid van JHWH te weerspiegelen: zoals JHWH Israël vrijmoedig zegende, zo moet Israël op zijn beurt dat ook doen aan de armen.

Centrale as: Na 6 jaar van arbeid mag de Hebreeuwse slaaf in vrijheid heen gaan als hij dat wil in het 7de jaar, dat is het *shemittah* jaar. Shemittah = kwijtschelding

Verbintenis met latere geschriften dan de Torah, profetische lessen voor de gelovigen in het laatst der dagen en het volbrachte en nog te volbrengen werk van de Messias

Jesjoea vervulde de eerste 4 gezette tijden van de Bijbelse feest kalender: Hij gaf zijn leven voor de verlossing van de mensheid en is het eerstgeboren onberispelijke offerlam, de zoon des mensen, de zoon van God die zich offerde aan zijn Vader. Na zijn opstanding en bij zijn hemelvaart beloofde Jesjoea te zullen terugkeren om de laatste 3 gezette tijden te vervullen aan het einde van de 'zesde dag', omstreeks het 6000ste jaar, het einde van de toenemend falende 'werk'tijd van de mensheid. In die tijd, 'de dag des Heeren', zullen de verbondspartners van JHWH vernieuwd worden van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid- bevrijd van de beperkingen van hun sterfelijke lichamen om JHWH voor altijd te dienen: **1 Korinthe 15:50-58; 1 Thessaloniëzen 4:13-18**

Ten tijde van de 7de dag, bij de aanvang van 'het 7de jaar' – het Messiaanse vrede-rijk, zal de Messias komen om zijn bevrijde Bruid te ontmoeten, de natie van Israël, bestaande uit geheiligden uit de 12 stammen en wie zich daar bij gevoegd hebben; tezamen zullen ze gaan regeren over de gehele aarde die aanvankelijk in puin ligt (Micha 7:13). Degenen die volhardend het meest geleden hebben ontvangen mogelijk de hoogste posities: **Openbaring 20:4-6**

De andere volken zullen niet meer vrij zijn om te doen en laten wat ze willen. Hun schulden maken hen tot slaaf van JHWH en ze zullen moeten leren wat dat betekent: **Micha 7:16-17; Zacharia 14:16-19; Prediker 2:26, Spreuken 28:8**

Jesaja profeteerde al dat Jesjoea de goedheid van de Vader zou komen vertolken door de vrijheid die hij kwam brengen voor ons: **Jesaja 61:1-9** Ook in dit gedeelte lezen we over de verwoestingen die daaraan vooraf zijn gegaan op aarde (v4,5) en over bevrijding van hen die in slavernij zijn gebracht(v1) Over heidenen die zélf tot slaaf worden(v5) en over de geheiligden die zullen regeren (v6)

Net als in **Exodus 21:6** lezen we in vers 17 over de slaaf die zijn oor laat priemen aan de deur(vers 17); In dit gebruik ligt duidelijk een Messiaanse hint: Jesjoea zegt van zichzelf dat hij de deur is van de schaapskooi in **Johannes 10:7** Tevens weten we dat bij de uittocht uit Egypte het bloed van het Pesach lam op de deurposten moest worden gestreken, wat ook verwijst naar het offer van Jesjoea. Daarnaast is de deurpost de plaats waar de Mezusah wordt aangebracht naar de verordening in Deuteronomium 6 Dus wie zich overgeeft aan Jesjoea als Verlosser en Zaligmaker moet sterven aan zichzelf en zich richten op Gods geboden. Dat wordt verbeeld door het oor dat werd doorboord bij en in de deurpost. Het vormt zo een beeld het medegekruisigd zijn uit met Jesjoea. We lezen dit ook terug in **Filippenzen 2:5-8**

De hele symboliek van dit gebod in de Torah is nog even actueel, want het kenmerk van de ware geheiligden in **Openbaring 14:12** spreekt over het getuigenis van Jesjoea hebben (oor doorboort ~ medegekruisigd met Jesjoea wiens pesachlam bloed op de deurposten werd aangebracht bij de 1ste Exodus)) én het houden van Gods geboden (aan de deurpost ~ De symboliek van de mezusa).

Vers 3 en vers 7 gaan duidelijk over de behandeling van slaven uit het *eigen* volk; uw broeder.. Nieuwtestamentisch lezen we dat ook terug bijvoorbeeld in **Galaten 6:10** help éérsé geloofsgenoten..